

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 66/16
V Lucemburku dne 21. června 2016

Rozsudek ve věci C-15/15
New Valmar BVBA v. Global Pharmacies Partner Health Srl

Povinnost vyhotovovat přeshraniční faktury výlučně v jednom konkrétním jazyce pod sankcí neplatnosti je v rozporu s právem Unie.

Smluvní strany musí mít možnost vyhotovovat takové faktury v jiném jazyce, jemuž rozumí a jehož znění je stejně závazné jako jazykové znění uložené právní úpravou

V této věci šlo o spor mezi společností New Valmar se sídlem v nizozemskojazyčném regionu Belgie a společností Global Pharmacies Partner Health (dále jen „GPPH“) se sídlem v Itálii, který se týkal neuhrazených faktur. Společnost GPPH se domáhala neplatnosti těchto faktur z toho důvodu, že jsou v rozporu s pravidly pro používání jazyka, která podle uvedené společnosti vyplývají z kogentní belgické právní úpravy. Podle vlámské právní úpravy musí totiž podniky se sídlem v dotyčném regionu používat nizozemský jazyk zejména pro vyhotovování aktů a dokumentů stanovených zákonem. Na těchto fakturách přitom byly veškeré obvyklé údaje a všeobecné obchodní podmínky napsány v italštině, a nikoli v nizozemštině. Během původního řízení společnost New Valmar předala společnosti GPPH překlad uvedených faktur do nizozemštiny. Belgický soud projednávající danou věc upřesnil, že sporné faktury jsou nicméně i nadále stiženy absolutní neplatností a zůstávají absolutně neplatné.

Společnost New Valmar nepopírá, že tyto faktury jsou v rozporu s právní úpravou, která se týká používání jazyka. Tato společnost však mimo jiné tvrdí, že tato právní úprava je v rozporu s unijním právem, zejména s jeho ustanoveními o volném pohybu zboží. Za těchto okolností předložil rechtbank van koophandel te Gent (Obchodní soud v Gentu, Belgie) Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Soudní dvůr v rozsudku z dnešního dne rozhodl o tom, že dotčená právní úprava, která se týká používání jazyků, představuje omezení volného pohybu zboží v rámci EU.

Tato právní úprava tím, že zbavuje dotčené hospodářské subjekty možnosti zvolit si svobodně jazyk, který společně ovládají, pro vyhotovení faktur, a tím, že jim za tímto účelem ukládá povinnost použít jazyk, který nutně neodpovídá jazyku, jehož používání si v rámci svých smluvních vztahů sjednaly, může zvýšit riziko zpochybňování či neuhrazení faktur. Adresáti faktur totiž mohou být podněcováni k tomu, aby namítali skutečnost, že nejsou schopni (skutečně či domněle) chápat jejich obsah, za účelem rozporování jejich úhrady.

Naopak adresát faktury vyhotovené v jiném než nizozemském jazyce by mohl být s ohledem na absolutní neplatnost, kterou je taková faktura stižena, podněcován k tomu, aby z tohoto jediného důvodu zpochybňoval její platnost, přestože by tato faktura byla vyhotovena v jazyce, kterému rozumí. Taková neplatnost by mimoto mohla být zdrojem značných obtíží pro výstavce faktury, jako je například ztráta na úrocích z prodlení.

Pokud jde o to, zda lze takovou právní úpravu zdůvodnit jedním nebo několika z legitimních cílů, Soudní dvůr má za to, že tato úprava jednak umožňuje zachovat běžné používání nizozemského jazyka pro vyhotovování oficiálních dokumentů, jako jsou faktury, a jednak může usnadnit kontrolu takových dokumentů vykonávanou příslušnými vnitrostátními orgány.

Aby však byly splněny požadavky stanovené unijním právem, musí být taková právní úprava přiměřená uvedeným cílům.

V projednávané věci by přitom právní úprava členského státu, která by nejen ukládala používání jeho úředního jazyka v případě vyhotovování faktur souvisejících s přeshraničními transakcemi, ale která by vedle toho umožňovala vyhotovit rozhodné znění takových faktur rovněž v jazyce, jemuž rozumí smluvní strany, kterých se týká, zasahovala do volného pohybu zboží méně než dotčená právní úprava, a přitom by byla schopna zajistit stejné cíle.

Soudní dvůr tudíž rozhodl, že dotčená právní úprava překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení jí sledovaných cílů, a není tedy přiměřená.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499